

پہ لمانٹہ کی

www.larkhud.com

د خشوع لاری چاری

لیکوال: فضیلة الشیخ صالح المنجد ژبازن: سعید الرحمن

www.larkhud.com

پہ لمانحہ کی د خشوع

۳۳

لاری چاری

لیکنہ:

شیخ محمد صالح المنجد

ژبارن:

سعيد الرحمن بن شيخ گل احمد

مدینہ منورہ ۲۰۲۰/۵/۳۱ م

لومړۍ:

هغه کارونه چې خشوع پیاوړې او پیدا کوي:

۱ لمونځ ته تیاری کول، او د ځان برابرول:

دا بیا په یو څو کارونو ترلاسه کیږي، چې ځینې یې دا دي:

د مؤذن سره د اذان کلمات ویل، د اذان وروسته مسنون دعا ویل، د اذان او اقامت ترمنځ دعا غوښتل، پوره اودس کول، پیل یې په بسم الله او پای یې په مسنون دعا سره کول، د مسواک اهتمام کول، ښکلی او پاک لباس په تن کول، د وخته جومات ته تلل، جومات ته په سکون او اطمینان سره تلل، د جماعت لمونځ انتظار کول، د صف برابرول او نږدې یو بل سره ودریدل.

۲ لمونځ په اطمینان سره کول:

پیغمبر ﷺ به په آرام او سکون سره لمونځ کولو تر دې چې هر هډوکی به یې خپل ځای ته واپس شولو^(۱).

(۱) رواه أبوداود (۷۳۰)، وصححه الألبانی فی صحیح سنن أبی داود.

۳ د لمونځ پر مهال ځان ته مرگ يادول:

د پيغمبر ﷺ وينا ده: «أذكر الموت في صلاتك؛ فإن الرجل إذا ذكر الموت في صلاته لحري أن يحسن صلاته، وصل صلاة رجل لا يظن أنه يصلي صلاة غيرها» (۲).

ژباړه: لمانځه کې ځان ته مرگ راياد کړئ، کله چې يو څوک په لمانځه کې ځان ته مرگ راياد کړي، ډيره مناسبه ده چې لمونځ به بنايسته کړي، د هغه چا په خير لمونځ کوه چې دا يقين نه لري چې له دې وروسته به بل لمونځ ونه کړي.

۴ د آيت او نورو ذکرونو په ويلو کې سوچ کول، او د هغې اړوند اثر په ځان رابرسيره کول:

د آياتونو په معنی پوهه او په هغې کې فکر کول د علم نه پرته نه ترلاسه کېږي، مونځ کوونکی کولای شي چې په آيتونو کې فکر او سوچ وکړي، چې له امله يې له سترگو او ښکې توی شي، او يو اثر ورکې پيداشي.

(۲) رواه البيهقي في الزهد (۵۳۴)، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (۸۴۹).

الله تعالى فرمايلي: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخْرُؤْا عَلَيْهَا سُومًا وَغَمًّا﴾ (٧٣) ﴿١﴾.

ژباړه: د الله بنده گان هغه خلک دي چې کله ورته د الله به
آيتونو نصيحت ورکول کيږي؛ نو ځان ورباندې پوند کون نه
اچوي.

**لاندې کارونه په آيتونو او ذکرانو کې په سوچ او فکر کولو باندې
مرسته کوي:**

د آيتونو سره په ځان اثر ښکاره کول، او هغه داسې چې د
پاکۍ د بيان د آيتونو د تلاوت پر مهال **سبحان الله** ويل، د پناهۍ
د آيتونو د تلاوت پر مهال **أعوذ بالله** ويل، او داسې نور...

د آيتونو سره د توافق له جملې څښې دا چې:

د فاتحي د ويلو وروسته امين ويل، په دې ويلو کې لوی اجر
او ثواب دی، رسول الله ﷺ فرمايلي دي:

«إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا؛ فَإِنْ مِنْ وَافَقَ تَأْمِينُهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
ذَنْبِهِ» (٢).

ژباړه: کله چې امام امين ووايي، تاسې هم امين ووايئ، ځکه
چې د چا امين د ملايکو د امين سره برابر شو مخکني گناهونه
به ورته معاف کړل شي.

(١) الفرقان: ٧٣

(٢) متفق عليه البخاري (٧٤٧) مسلم (٤١٠).

بل د امام سره توافق کول چې کله سمع الله لمن حمده ووايي، نو مقتدي دې بيا ربنا ولك الحمد ووايي په دې هم ډير لوی اجر دی.

۵ ایت په ایت دمه کول:

داسې (ایت په ایت) ویل د پوهې او سوچ لپاره مناسبه (لار) ده، دا د رسول الله ﷺ طریقه هم وه، د هغه مبارک قراءت کې به حرف حرف هم واضح وو.

۶ قرآن په دمه او په ښکلي اواز سره لوستل:

د الله پاک وینا ده چې ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيْلًا﴾ (۱).

ژباړه: قرآن په دمه دمه لوله.

او د رسول الله ﷺ د دې وینا له امله چې: «زینوا القرآن بأصواتکم فإن

الصوت الحسن یزید القرآن حسنا» (۲).

ژباړه: قرآن په خپلو آوازونو ښایسته کړئ، ځکه ښکلی آواز قرآن ته نوره ښکلا ښیي.

(۱) المزمل: ۴

(۲) أخرجه الحاكم في المستدرک (۲۱۲۵)، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۳۵۸۱).

ووايي، الله ووايي: دا زما او زما د بنده ترمنځ ده، زما بنده چې
 څه غواړي هغه يې شول، بيا کله چې ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ
 الْمُسْتَقِيمَ﴾ ۶ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
 الضَّالِّينَ ﴿۷﴾ ووايي، الله ووايي: دا هم زما د بنده لپاره او زما د
 بنده لپاره هغه څه شول چې هغه يې غواړي.

مخې ته ستره کينډول او هغې ته نږدې ودریدل:

د گټورو کارونو له ډلې چې لمانځه کې پرې خشوع پیدا کېږي،
 هغه د سترې اهتمام او هغې ته لمونځ کول دي، سترې ته د نږدې
 ودریدو ډیرې فایده دي چې ځینې یې دا دي:
 د سترې ورهاخوا څخه د نظر ساتنه، د مونځ کوونکي او
 سترې ترمنځ خلک له تیریدو منع کیدل، بلکې د شیطان منع
 کیدل دي چې ستا مخ ته دې تیر شي، او مونځ له فساد څخه
 ژغورل.

رسول الله ﷺ فرمایلي دي: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى سِتْرَةٍ فَلْيَدْنِ مِنْهَا، لَا يَقْطَعِ
 الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ صَلَاتَهُ» (۱).

(۱) رواه أبوداود (۶۹۵)، وصححه الألباني في صحيح أبي داود.

ژباړه: کله چې یو تن ستاسې سترې ته لمونځ کوي؛ نو سترې ته دې نږدې ودریږې، شیطان بیا نشې کولای چې مونځ دې پرې خراب کړي.

۹ ښې لاس د کینې لاس د پاسه په سینه کینودل:

رسول الله ﷺ به چې کله لمونځ ته ودریدو ښې لاس به یې د کینې لاس د پاسه کینود او بیا دواړه لاسونه به یې په سینه کینودل (۱).

په دې شکل لاسونو کینودو سره حکمت دا دی: چې دا هیئت د یو عاجزه کمزوري سوال کوونکي انسان هیئت دی، بل دا چې په دې هیئت سره به د عبثیاتو نه بچاؤ او خشوع ته نږدې هیئت همدا دی.

۱۰ د سجدې ځای ته کتل:

د عائشې رضی الله عنها څخه روایت دی «أن رسول الله ﷺ كان إذا صلى طأطأ رأسه، ورمي ببصره نحو الأرض» (۲).

(۱) رواه أحمد (۲۱۹۶۷).

(۲) انظر المستدرک (۱۷۶۱)، (۳۴۸۳)، صفة الصلاة (ص ۸۹).

ژباړه: رسول الله ﷺ به چې کله لمونځ کولو سر به يې بنکته اچولی وو، او سترگې به يې د ځمکې په لور وې، کله به چې بيا په تشهد کښيناى شو، بيا به يې د اشارې گوټې ته کتل، څرنگه چې د رسول الله ﷺ نه روايت دي (۱).

۱۱ د شهادت گوته باندې اشاره کول:

رسول الله ﷺ فرمايلي دي: «لهي أشد على الشيطان من الحديد» (۲).
ژباړه: دا (د شهادت په گوته اشاره کول) په شيطان باندې له اوسپنې [گوزار] نه سخت دی.

په شهادت گوته اشاره کول انسان ته يادونه کوي چې الله يو دی شریک نه لري، او عبادت هم يوازې د هغه لپاره وکړي شي، او دا هغه لوی کار دی چې شيطان يې بد گڼي.
 الله دې موږ د شيطان څخه وژغوري.

(۱) رواه النسائي (۱۱۶۰)، وصححه الألباني سنن السنائي.

(۲) رواه أحمد (۶۰۰۰)، وضعفه محققو المسند، وحسنه الألباني في مشكاة المصابيح (۹۱۷).

مختلف سورتونه، ذکرونه او دعاگانې لوستل د تل لپاره په
ځانگړې سورت، ذکر او دعا بسنه نه کول :

۱۲

دا کار بيا لمونځ کوونکي ته د نوو معناگانو احساس ورکوي،
گڼ مضامين چې په مختلفو آياتونو او اذکارو کې لولي گټه
ورکوي، او داسې تنوع [کله يو سورت کله بل او کله يو ذکر
کله بل، کله يوه دعا کله بله دعا ويل] دا سنت عمل دی، او په
انسان کې پوره خشوع راوړي.

د سجدې ایت د لوستلو پر مهال سجده کول:

۱۳

الله تعالی فرمایلي: ﴿وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ (۱).
ژباړه: [مومنان هغه خلک دي] او پر مخې پریوځي او ژاړي
او دا کار یې خشوع نوره هم زیاتوي.
بل ځای کې آیت دی:

﴿إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا﴾ (۲).

(۱) اسراء: ۱۰۹

(۲) مریم: ۵۸

ژباړه: [مومنان هغه خلک دي] کله چې پر دوې زموږ آيتونه ولوستل شي د ژړا په حال پرمخ په سجده پريوځي. رسول الله ﷺ فرمايلي: «إذا قرأ ابن آدم السجدة، فسجد، اعتزل الشيطان بيكي، يقول: يا ويله — وفي رواية أبي كريب: يا ويلى — أمر ابن آدم بالسجود فسجد؛ فله الجنة، وأمرت بالسجود فأبيت؛ فلي النار»^(۱).

ژباړه: کله چې يو انسان د سجدې آيت ولولي، او بيا سجده وکړي، شيطان ترې يوې ډډې ته شي، او ووايي: اې هلاکته! - د ابو کريب په روايت کې دي چې داسې ووايي: اې ما لره هلاکت دی - د ادم زوی ته د سجدې کولو امر وشو، سجده يې وکړه؛ نو هغه له به جنت وي، او ما ته د سجدې کولو امر وشو، ما انکار وکړو؛ نو زما لپاره اور (جهنم) شو.

۱۴ په الله پورې د شيطان نه پناهي غوښتل:

شيطان زموږ دښمن دی، او د هغې د دښمنۍ له کارونو څخه يو دا چې د لمونځ پرمهال وسوسې اچوي، د دې لپاره چې د لمونځ کوونکي خشوع له مينځه لاړه، او لمونځ يې گډوډ شي، شيطان داسې حثيت لري لکه د لارې بندوونکي، کله چې بنده

(۱) رواه مسلم (۸۱).

وغواړي چې د الله په لور مزل پیل کړي، شیطان غواړي چې لاره وربنده کړي؛ بنده ته پکار دي چې ثابت او صبر کوونکی اووسي، د مونځ او ذکر ونه پلټي اووسي، ستړی او پریشانه نشي.

د دې کارونو په پابندۍ سره به د شیطان له چل نه په امن کې شي. ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (٧٦) ﴿١﴾. **ژباړه:** بیشکه د شیطان چل کمزوری دی.

١٥ د سلفو د لمانځه د حال په اړه سوچ کول:

علی بن الحسین به چې کله اودس وکړو، رنګ به یې ټک زیږ شو، خپل خپلوانو به ورته ویل: دا ته څه مریض یې؟ هغه به ورته وویل: آیا تاسو پوهیږئ چې د کوم ذات مخې ته زه غواړم چې اودرېرم؟ مسلم بن یسار به چې کله کور ته ننوتو، د کور والا به یې ټول چپ شول، هیچا به خبرې نه کولې، خو چې کله به لمانځه ته ودریدو بیا یې د کور والاو خبرې او خنداګانې کولې، هغوی

(١) نساء: ٧٦

پوهیدل چې په لمونځ کولو مشغول شو^(۱). [نو بیا به یې هیڅ څه ته فکر نه وو].

۱۶ لمونځ کې د خشوع ځانگړتیاوې پېژندل:

له جملې یې دا وینا د رسول الله ﷺ ده: «ما من امرئ مسلم تحضره صلاة مكتوبة، فيحسن وضوءها، وخشوعها، وركوعها، إلا كانت كفارة لما قبلها من الذنوب؛ ما لم يؤت كبيرة، وذلك الدهر كله»^(۲).

ژباړه: هر وخت چې یو مسلمان باندې د لمونځ وخت راشي، بنایسته (پوره) اودس وکړي، بیا رکوع او لمونځ په خشوع او تواضع سره وکړي، دا به دده لپاره د مخکني گناهونو کفارې شي؛ تر هغې پورې چې کبیره (لویه) گناه یې نه وي کړې، او دا (هر وخت چې لمونځ کوي دا به یې د گناهونو کفارې گرځي) به یې د ټول عمر لپاره همداسې وي.

(۱) حلیۃ الأولیاء لأبی نعیم (۲/۲۹۱).

(۲) رواه مسلم (۲۲۸).

په لمانځه کې د دعا ځایو کې د دعا په غوښتو کې کوښښ
کول او په ځانګړي ډول په سجده کې:

۱۷

الله فرمایلي: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ (۱).

ژباړه: خپل رب په عاجزی او په پټه رابلئ.

رسول الله ﷺ فرمایلي دي: «أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد؛

فأكثروا الدعاء» (۲).

ژباړه: بنده خپل رب ته تر ټولو نږدې هغه د سجدې په حال

کې وي؛ نو ډیرې دعاګانې وغواړئ.

۱۸ د لمانځه وروسته مسنون اذکار لوستل:

۱۸

ځکه دا اذکار په زړه کې د خشوع ثابت پاتې کیدلو کې، او
په لمانځه کې دبرکت په پیدا کیدلو کې مرسته کوي.

(۱) اعراف: ۵۵

(۲) رواه مسلم (۴۸۲).

دویم:

هغه خنډونه او مشغولتیاوي لیرې کول چې د لمانځه خشوع
له مینځه وړي او یا یې روح خړپړ کوي .

۱۹ د لمانځه د ځای نه هغه څه لیرې کول چې لمونځ کوونکی
مشغوله کوي:

د انس رضی الله عنه څخه روایت دی چې وایې: د عایشې
رضی الله عنها نرې پرده [قرام] وه چې رنگینې نقشي ورباندې
وې، چې د خپل کور یو اړخ یې ورباندې پټ کړی وو، رسول
الله ﷺ ورته وویل: «أَمِطِي عَنَّا قِرَامَكَ هَذَا؛ فَإِنَّهُ لَا تَزَالُ تَصَاوِيرُهُ تَعْرُضُ فِي
صَلَاتِي» (۱).

ژباړه: دا پرده دې لیرې کړه، ځکه چې انځورونه یې ما ته په
لمانځه کې مخې مخې ته راځي.

(۱) رواه البخاری (۳۶۷).

په هغه کالیو کې چې نقشي ورکې رسم شوې وي، او يا
مختلف رنگونه او انځورونه ولري؛ لمونځ نه کول:

۲۰

د عايشې رضي الله عنها څخه راوړت دی: «أن النبي ﷺ صلى في خميسة لها أعلام - والخميسة كساء مربع من صوف - فنظر إلى أعلامها نظرة فلما انصرف قال: "اذهبوا بخميصتي هذه إلى أبي جهم، وأتوني بأبجانية أبي جهم؛ فإنها ألهتني آنفا عن صلاتي» (۱).

ژباړه: رسول الله ﷺ په زونډي لروونکو کالو کې لمونځ وکړو، زونډو ته وکتل چې په کالیو کې وو، بیا یې وویل: زما دا کالي ابو جهم ته یوسئ، او د ابو جهم ابجانيه ما ته راوړئ؛ ځکه دې خو زه اوس د لمانځه نه غافله کولم.
خمیسه: د وړیو څلور کونجه کالیو ته وایي.
ابجانية: هغه کالیو ته وایي چې رنګا رنګ تاری نقشي او زونډي ونه لري.

(۱) متفق علیه؛ البخاری (۳۶۶)؛ ومسلم (۵۵۶).

کوم وخت چې مخي ته خوراک حاضر شي، او يا يو تن وږی وي؛ نو
په دغلته حالت کې دې لمونځ نه کوي (وروسته دې وکړي):

۲۱

رسول الله ﷺ فرمايلي دي: «لا صلاة بحضرة الطعام» (۱).

ژباړه: کله چې خوراک حاضر شي؛ نو بيا مونځ صحيح نه
دی [وروسته دې وکړي].

کوم وخت چې يو تن قضاء حاجت رانيولی وي؛ نو په دغه حالت
کې دې لمونځ نه کوي [وروسته دې کړي]:

۲۲

بې له شکه د هغه کارونو له ډلې چې د مونځ کوونکي خشوع
له مينځه وړي هغه تش يا ډکو بولو رانيول (ايسارول) دي، له
دې امله رسول الله ﷺ منع کړې چې يو سړی دې په داسې حال
کې لمونځ کوي چې تش او يا ډک بولو رانيولی وي، رسول الله
ﷺ وفرمايلي: «لا صلاة بحضرة الطعام ولا هو يدافعه الأخبثان» (۲).

ژباړه: کله چې خوراک حاضر شي، او يا يو تن قضاء حاجت
رانيولی وي؛ لمونځ يې صحيح نه دی.
دغه د بولو بندول بې له شکه چې د لمانځه خشوع له منځه
وړي، او دا حکم بيا باد (هوا) بندولو ته هم شامل دی.

(۱) رواه مسلم (۵۶۰).

(۲) رواه مسلم (۵۶۰).

۲۳ د خوب په حال کې دې لمونځ نه کوي:

د انس بن مالک رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي دي: «إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ؛ فَلْيَنْم؛ حَتَّى يَعْلَمَ مَا يَقْرَأُ» (۱).
ژباړه: کله چې پو تن ستاسې باندې خوب غلبه وکړي، ویده دې شي، تر هغې چې څه لولي په هغه وپوهیږي.

۲۴ د خبرې کوونکي او ویده انسان تر شا دې لمونځ نه کوي:

د الله پیغمبر ﷺ منع کړې له دې چې : «لَا تَصْلُوا خَلْفَ النَّائِمِ وَلَا الْمُتَحَدِّثِ» (۲).

ژباړه: د ویده او خبرې کوونکي انسان تر شا لمونځ مه کوئ. دا له دې امله چې خبرې کوونکی دې د خبرو له امله له لمونځ څخه بې توجه کوي، او د ویده څخه کله په خوب کې داسې څه وشي چې د لمونځ کوونکي بې توجه کړي، خو چې کله خوب کوونکی څخه مطمئن وي؛ نو بیا د ویده کس تر شا لمونځ کول مکروه نه دي. والله اعلم

(۱) رواه البخاری (۲۱۳). وهو فی الصحيحین عن عائشة بنحوه.

(۲) رواه أبوداود (۶۹۴)، وحسنه الألبانی فی صحيح سنن أبي داود.

۲۵ د کابو په برابرولو ځان نه مشغولول:

بخاري او مسلم د معيقب رضی الله عنه روايت نقل کړی چې رسول الله ﷺ به د هغه چا په اړه ويل چې د سجدې لپاره به يې خاروه (د سجدې ځای) هموراه وله: «**إن كنت فاعلا، فواحدة**»^(۱). ژباړه: که چيرته دا کار (د سجدې ځای دځان لپاره هموارول) کوي؛ نو يو ځل يې وکړه.

علت د نهي يې هم دا دی چې د خشوع لحاظ وساتل شي؛ او په لمونځ کې ډير حرکات ونه کړی شي، غوره به دا وي چې کله د سجدې ځای برابر نه وي؛ نو لمونځ د پيل څخه دې مخکې ځای برابر او هموار کړي.

۲۶ په لوړ اواز قراءت سره نور خلک په تشويش کې نه اچول:

رسول الله ﷺ فرمايلي دي: «**ألا إن كلکم مناج ربه، فلا يؤذین بعضکم بعضا، ولا يرفع بعضکم علی بعض في القراءة**»، او قال: «**في الصلاة**»^(۲).

(۱) متفق عليه؛ البخاری (۱۱۴۹)، ومسلم (۵۴۶).

(۲) رواه أبوداود (۱۳۳۲)، وصححه الألبانی فی صحيح سنن أبي داود.

ژباړه: خبردار هر یو تن ستاسې د خپل رب سره مناجات کوي، یو بل ته دې زیان او ضرر نه ورکوي، او یو په بل دې په قراءت کې او په بل روایت کې دې په لمانځه کې اواز نه لوړوي.

۲۷ لمونځ کې یوې خوا او بلې خوا ته نه کتل:

د رسول الله ﷺ نه په لمانځه کې یوې خوا او بلې خوا ته د کتلو اړوند پوښتنه وشوه، هغه وویل: «اختلاس یختلسه الشيطان من صلاة العبد» (۱).

ژباړه: دا تېښتونه ده چې شیطان یې د بنده له لمانځه څخه کوي.

۲۸ د لمونځ پر مهال اسمان ته نه کتل:

ددې کار کولو څخه منع او په کولو یې وعید هم راغلی، رسول الله ﷺ فرمایلي: «إذا كان أحدكم في صلاته فلا يرفع بصره إلى السماء؛ أن يلمع بصره» (۲).

ژباړه: کله چې یو تن ستاسې په لمانځه کې وي، سترگې د اسمان په طرف نه پورته کوي، گینې دید [نظر] به ترې واخیستل شي.

(۱) رواه البخاری (۷۱۸).

(۲) رواه أحمد (۲۲۵۱۶)، وصححه محققو المسند، والألبانی فی صحیح الجامع (۷۴۹).

د الله پيغمبر ﷺ په دې باره کې سخته وينا کړې: «ليتهين عن ذلك،
أو لتخطفن أبصارهم»^(۱).

ژباړه: هرومرو دې دا خلک دا کار [په لمانځه کې اسمان ته
کتل] نه کوي، گينې الله به يې نظرونه واخلي.

۲۹ د لمونځ پر مهال خپلې مخې ته لارې نه توف کول:

ځکه دا کار په لمونځ کې د خشوع او د الله په وړاندې د ادب
خلاف دي، رسول الله ﷺ فرمايلي: «إذا كان أحدكم يصلي فلا يصبق قبل
وجهه؛ فإن الله قبل وجهه إذا صلى»^(۲).

ژباړه: کله چې يو تن ستاسې لمونځ کوي؛ نو مخې ته دې لارې
نه توف کوي، ځکه کله چې مونځ کوي الله يې مخې ته وي.

۳۰ د لمونځ پر مهال د ارگمي نه کولو کوښښ کول:

رسول الله ﷺ فرمايلي دي: «إذا تناوب أحدكم في الصلاة، فليكظم ما
استطاع؛ فإن الشيطان يدخل»^(۳).

(۱) رواه البخاري (۷۱۷).

(۲) متفق عليه؛ البخاري (۳۸۹)، ومسلم (۵۴۷).

(۳) رواه مسلم (۲۹۹۵).

ژباړه: کله چې یو تن ستاسې ارگمي کوي، د خپل توان برابر دې بند کړي، ځکه (په دغه وخت کې) شیطان [د ده خولې ته] ننوزي.

۳۱ د لمونځ پر مهال په تشو لاسونه نه کینودل:

د ابوهریره رضی الله عنه څخه روایت دی چې: «نهی رسول الله ﷺ عن الاختصار في الصلاة» (۱).

ژباړه: رسول الله ﷺ د لمونځ پر مهال په تشو لاسونو د کینودلو نه منع کړې ده.

۳۲ د لمونځ پر مهال سدل نه کول:

روایت دی: «أن النبي ﷺ نهى عن السدل (۲) في الصلاة، وأن يغطي الرجل فاه» (۳).

ژباړه: رسول الله ﷺ په لمونځ کې د سدل او خولې پټولو څخه منع کړې ده.

(۱) رواه أبوداود (۹۴۸۷)، وصححه الألبانی فی صحيح سنن أبي داود.

(۲) سدل: خپل کالي او لباس زورند ساتل تر دې چې ځمکي ته ورسېږي.

(۳) رواه أبوداود (۶۴۳)، وصححه الألبانی فی صحيح سنن أبي داود.

رسول الله ﷺ په لمانځه کې د درې کارونو نه منع کړې ده: «عن
نقرة الغراب، وافتراش السبع، وأن يوطن الرجل المكان في المسجد، كما يوطن
البعير»، وفي لفظ لأحمد: «كأبطان (١) البعير» (٢).

ژباړه: [پيغمبر ﷺ منع کړې] د کارغه د تونگې نه [لمونځ
د کارغه د تونگو په خير کول]، د درندگانو په خير خپې
خورولو نه او له دې چې يو تن دې په جومات کې يو ځای د
ځان لپاره ځانگړی کړي، څرنگه يې چې اوبن له ځانگړی
کړی وي.

د امام احمد په روايت کې داسې: د اوبنانو د غوجلې په خير.
پورته ذکر شوي هغه اسانه اسباب دي چې خشوع څنگه په
خپل ځان کې راپيدا کړو، او هغه کوم کارونه چې د خشوع
څخه مو غافله کوي.

والحمد لله، والصلاة والسلام على نبينا محمد ﷺ.

(١) ابطان البعير: يو تن د ځان لپاره په جومات کې يو ځانگړی ځای غوره کړي، يوازې
همغلته لمونځ کوي، څرنگه چې د اوبن لپاره خپل پالان وي.
(٢) روه أحمد (١٥٥٣٣)، وأبو داود (٨٦٢)، وهو حسن كما في صحيح سنن أبي داود.